

ærede Medlem anførte, at i et meget fattigt Distrikt havde man samlet, saa vidt jeg hørte, 1,900 Kr. Men det er meget antageligt, at de 1,900 Kr. anvendes til Kirkens Drift, til Lønning af Præst, Kirkebetjent osv., idet disse ny Kirker ikke have store Vedligeholdelsesudgifter. Da jeg forelagde Lovforslaget, sagde jeg, at der var i Virkeligheden god Plads for Frivilligheden, dels til at bygge de ny Kirker, dels til at lønne Præsterne, saa der er ingen Grund til her at anke over, at man ved en Ligning, som Lovgivningen har forudsat hele Tiden, kræver Penge op til at holde Kirkerne ved lige. Naar man særlig paaberaaber sig de fattige Distrikter, skal jeg dog gøre opmærksom paa, hvor ubetydelige Beløb det i Virkeligheden drejer sig om. De Folk her i Byen, som svare Skat af 1,000 Kr., kan man vel nok regne med til de fattige, men man kan dog ikke blive ved at regne Folk oppe i Tusinderne med og kalde dem fattige. En Mand, der svarer Skat af 1,000 Kr., altsaa 12 Kr., vil, naar denne Lov bliver vedtagen, komme af med 40 Øre til Vedligeholdelse af Kirker i Kjøbenhavn. Hvis Landboerne gennemgaaende kunde slippe saa billigt, vilde de betragte en saadan Lovgivning som en stor Velsignelse for dem, men det kunne de paa ingen Maade, og derfor er der heller ingen Grund til at tale stort om den urimelige Skat, der i Kjøbenhavn paalignes til Vedligeholdelse af Kirker. Det er i Virkeligheden et meget lille Bidrag, der kræves, og naar det i Aar bliver noget større, har det, som jeg tidligere har sagt, sin Grund i, at man i 6—7 Aar ikke har opkrævet nogen Skat. Hvis de ærede Medlemmer ville tænke sig, at de 233,000 Kr. vare fordelte paa — lad os sige — 6 Aar, vil det blive meget smaa Beløb, der her er Tale om. Den Mand, der har 800 Kr. i Indtægt og svarer en Skat af 6 Kr., vil blot komme af med 20 Øre, saa jeg synes ikke, der er stor Grund til at tale om, at Kjøbenhavn bliver belemret med Skatter og store Byrder til Kirkerne.

Der er blevet spurgt, om de ny Distrikter ikke kunde lades ude. Det ser jeg ikke, man kan. Naar man ved Lovgivningen har ført dem ind i Kjøbenhavn, og den københavnske Lovgivning i det hele taget gælder for dem, maa den ogsaa gælde

paa dette Omraade, og jeg kan ikke gaa med til at udelade de ny Distrikter.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig fremdeles at haabe paa, at Lovforslaget gunstigt maa blive ført igennem her i Salen.

Borgbjerg: Den højtærede Kultusminister rettede et bestemt Spørgsmaal til mig. Han spurgte, hvilke Haandværksmestre det er, jeg sigter til, der skulle have taget et formentlig alt for stort Honorar. Vilde jeg nævne det, skulde Kultusministeren undersøge det. At undersøge dette nærmere var en overordentlig passende Opgave for et Udvalg, synes jeg, og hvis Folketinget vil nedsætte det, skulde jeg forsyne det med Materiale. Men jeg er for øvrigt i Stand til at svare, idet der til Christianskirken kræves et Tilskud til ekstraordinære Istandsættelser af 34,049 Kr. 30 Øre. Denne Sum skal anvendes paa følgende Maade: 10,107 Kr. til Stenhuggerarbejde, 500 Kr. til Fluatering, 1,265 Kr. til Murarbejde, 1,500 Kr. til Kobberarbejde, 13,118 Kr. til Tømrerarbejde, 1,000 Kr. til Malerarbejde, 1,724 Kr. 30 Øre til uforudsete Udgifter og 4,835 Kr. til Administration. Jeg vil bede den højtærede Minister undersøge denne Post lidt nærmere. Her er Tale om en Udgift til ekstraordinære Istandsættelsesarbejder paa 34,000 Kr., hvoraf 1,724 Kr. er til uforudsete Udgifter og saa 4,835 Kr. til Administration! Det er 14 pCt., der anvendes til Administration. Jeg finder, det er noget af det stiveste, jeg nogen Sinde har set, og jeg vil netop meget gerne henstille til den højtærede Kultusminister at undersøge dette Forhold lidt nærmere. Nu skulle vi være med til i den Grad at lade os trække op af en eller anden kirkebyggende Haandværksmester, at vi skulle betale omtrent 5,000 Kr. for at faa anvendt en Sum af 34,000 Kr.

Den højtærede Kultusminister vilde stadig gøre gældende ligesom i Fjor, at det var de fattige Sogne, som tjente, og han nævnte saa 4 Sogne. Altsaa kun 4 af 13. I Fjor var den højtærede Kultusminister sikker paa, at det i Almindelighed vilde gavne de fattige Sogne og nærmest skade de rige, i Aar indskrænker han sig til at nævne 4 Sogne, som ville